

عنوان مقاله:

تدوین برنامه ریزی استراتژیک به منظور پایداری محیط زیست طبیعی در حوزه های با قابلیت گردشگری (مطالعه موردی: محور گردشگری لشکرک - دیزین)

محل انتشار:

فصلنامه گردشگری شهری، دوره 9، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

علی ترکاشوند - گروه شهرسازی، واحد دوی، دانشگاه آزاد اسلامی، دوی، امارات متحده عربی

کرامت اله زیاری - گروه جغرافیای انسانی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

محمود رضایی - گروه معماری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی مسائل محیط زیست، آثار تخریبی آن، نقش ها و پتانسیل های آن در خصوص جذب گردشگر در محورهای اکوتوریسم، محور لشکرک - دیزین است. نوع تحقیق کاربردی و روش آن تحقیق نیز توصیفی - تحلیلی است. جامعه آماری این تحقیق ۳ جامعه آماری متخصصین، مردم ساکن در محور مورد مطالعه، گردشگران وارد شده به محور مورد مطالعه است که حجم نمونه بر اساس روش نمونه گیری تصادفی به ترتیب برای جامعه اول ۳۰ نفر، جامعه دوم ۲۰۰ نفر، جامعه سوم ۱۵۰ نفر می باشد. در این رابطه، ارزیابی نهایی صورت گرفته از ارزش آبخارهای موجود در طول مسیر و مسیرهای سبز گردشگری و اماکن ورزشی محور لشکرک - دیزین، نتایج حاصل از این روش نشان می دهد که شاخص اقتصادی با ارزش ۸۵۹٪ و معیار امکانات رفاهی و خدماتی نیز با ۸۴۲٪ بیشترین نقش را در جذب گردشگران و همچنین اهداف سرمایه گذاری داشته اند. نتایج حاصل از مدل تحلیل شبکه نیز نشان می دهد، شاخص های توسعه فعالیت های اقتصادی با مقدار ۱۵۷٪ بیشترین نقش را در تخریب منابع زیست محیطی محور لشکرک - دیزین داشته است. در مرتبه بعد تغییر کاربری ها مانند تغییر کاربری از زراعی و باغات به تجاری؛ تغییر کاربری از مسکونی به تجاری؛ تغییر کاربری از زراعی و باغات به تاسیسات و تجهیزات؛ تغییر کاربری از باغات به مراکز اقامتی و گردشگری با میزان ۹۸٪ تاثیر زیادی در تخریب منابع زیست محیطی این محور داشته است.

کلمات کلیدی:

گردشگری، محیط زیست، پایداری، برنامه ریزی استراتژیک، محور لشکرک - دیزین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1707711>

